

سید جمال الدین افغان

د وخت ستر داعي

دې دره کې وايه دغه در د چا دی؟
په ورو ورو بهر ته وواته ماشوم دی
مقيم نه شو په حضرکي مو ونه ليد
د ملکونو پرواز کاندې ستړی ندی
منتقي او با وقار او زړور دی
په بيان يې بنور بدل غلام قومونه
د بنکېلاک زېلې يې غوڅې کرلې ډيرې
د دعوت د تورې شرنګ يې په هر لوري

پدې کور کې نو مولود پسر د چا دی؟
اکثر ژواک و ژوند بېرون، بهر د چا دی
مسلسل او دوامدار سفر د چا دی
دا سريغ الحركت وزر د چا دی
دا سنگين او محترم پيکر د چا دی
په تقرېر کې دغه شان اسر (۱) د چا دی
دا قوي لاس او تېره تېر د چا دی
دا سرباز او دا جانباز عسکر د چا دی

به ختيځ کي دومره لوی لښکر د چا دی
 له مغربه، مشرق سر څنگه که پورته
 دې مېوه باندي دعوه ده د ملکونو
 هر يو وايي دغه لعل دی زمونږه
 چې گلان يې استشمام له خوشبو کاندې
 چې د مینې حرارت يې شته تر اوسه
 عاشق نه مني معشوق لره شريك څوک
 چې را جمع نيم جهان يې که وحدت ته
 توکل يې بي مثال و خپل زمان کي
 چې څښتن د فراست او بصيرت دی
 څوکه بره يې له ورېځو آسمان سا دی
 د مخلوق په درد يې زړه ټپي ټپي دی
 تور او سپين، عرب، عجم په ژرا سر دي
 په ختيځ کي دومره لوی لښکر د چا دی
 د مشرق سر جگونکی سر د چا دی
 دغه خور او خوندور ثمر د چا دی
 دا نایابه بېش بها گوهر د چا دی
 دا عجيبه معطر عنبر د چا دی
 په سينو کي لا باقي اخگر د چا دی
 دومره ډېرو لره يو دلبر د چا دی
 جمعيت را ټول په لوی ټغر د چا دی
 داسې پوخ ايمان، يقين، باور د چا دی
 دا دوربين او ذره بين نظر چا دی
 دا د علم دنگ جبل او غر د چا دی
 د عالم له غمه ډک ځيگر د چا دی
 د وفات دغسي دروند خبر د چا دی

د کابل د پوهنتون خوا کي چې پروت دی

ځمکي ستا بطن کي دا بشر د چا دی

نوميالی موصوف چه فخر د خاور دی	تَعْرِف يي دلته لنډ او مختصر دی
شجره يي د نسب اولی اعلی ده	دا لمسي د فاطمي او د حيدر دی
د امام الأنبیاء د وني بناخ دی	د نامدار والد صاحب، نوم يي صفر دی
دغه ستر داعي «سید جمال الدين» دی	په هيبت لډي افغان، دوخت قيصر دی
زما ميني هم دا توري بهانه کړل	گني کله پټ، پناه له چا نه لمر دی

ما ميرويس دغه څو کرښي وليکلي

د پوهانو په سينو کي يي دفتر دی

